

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh. Op sijn bekende wijse:

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55104

En voorz 't oude Paesch-lamg zeden/
Laet dit nieuwe zijn bekent:
Ons verstandt laet t' allen steden/
Doorz 't gheloof zijn ongheschendt.

Godt den Vader en den Soone
Lof en jubileeringhe/
Saligheyt/er/kracht pdoone
Zy/en benedijdinghe:
Die uyt hev sprukt eben schoone/
Zy ghelyckhe prysinghe.

~~~~~
Eenen anderen Kerckelijcken
Lof-sangh.

Op sijn bekende wijsē :
pag. 210.

Het eeuwigh woort ne'erdalende/
Verbum su- per- num prodiens,

En 's Vaders schoot niet la-
Nec Patris lin- quens dex-

tende

Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque
Laus & jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit, & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

tende/Wt-gaende na sijn werck vail-
teram, Ad opus su- um ex- i-

lant/Is hier geko- mē in ons lant.
ens, Venit ad vi- tæ Vesperam.

Is hier gekomen in ons lant.
Venit ad vitæ Ve- speram.

Het eeuwigh woort ne'erdalende/
En 's Vaders schoot niet latende/
Wt-gaende na sijn werck vaillant/
Is hier ghekommen in ons landt.

Als hy van sijn Discipel snoadt
Ghelevert worden soud' ter doodt/
Soo heest hy eerst sijn selleven
Ghegeven sijn Discipulen.

In tweederley gedaenten soet
Soo gaf hy haer sijn Vleesch en Bloed:
Op dat hy soo den gantschen mensch
Moght spijzen heel na sijnen wensch.

Ons Broe'r is hy dooz sijn geboort/
Ons spij's is hy hier rechtevoort/
Ons borg' en rantsoen aen het Crups/
Ons loon al in sijn Hemels hups.

O offerhande over-soet!
Die ons des Hemels poort op doet/
Ons strijden valt ons hier seer swaer:
Gheest kracht/en helpt ons allegaer.

Hem/die is een Drievidigh Heer/
Op eeuwelyck/lof/prijs/en eer:
Die ons door sijne milde handt
Brengh' boven in ons Vaderlandt.

VErbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram
Ad opus suum exiens
Venit ad vitę Vesperam.

In mortem à Discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit Discipulis.

Quibus sub bina specie
Carnem dedit & sanguinem,
Ut duplicitis substantiæ
Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
Convescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.

O salutaris hostia !
Quę cæli pandis ostium ;
Bella premunt hostilia :
Da robur fer auxilium.

Uni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria :
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.

